

”داتا ڪي ٻچي بن سرو ڪو سهيوگ دو“

آڄ باپ دادا اپني شيواڌاري ساٿيون سين ملني آئي هئي، جئسي باپ دادا اونچي تي اونچي آستان پر استت هو بيحد ڪي شيوا آرٿ نمت هئي، ائسي هين آپ سڀي پي اونچي تي اونچي ساڪار آستان پر استت هو بيحد ڪي شيوا پرت نمت هو. جس آستان ڪي طرف انيڪ آتمائون ڪي نظر هئي. جئسي باپ ڪي يثارت آستان ڪو نه جانتي هوئي پي ڦر پي سڀي نظر اونچي طرف جاتي هئي، ائسي هين ساڪار ۾ سرو آتمائون ڪي نظر اس مهان آستان پر هين جارهي هئي اؤر جائينگي. ”ڪهان پر هئي“ اڀي تڪ اسي ڪوچ ۾ هئي. سمجهتي هئي ڪ ڪوئي سرشت نڪاڻا ملي. ليڪن يهي وه آستان هئي، اسي پھچان ڪي ليئي چارون اور پريچيه ديني ڪي شيوا سڀي ڪر رهي هئي. يه بيحد ڪا وشيش ڪاريه هين اسي شيوا ڪو پرسڌ ڪرينگا ڪ ملنا هئي وا پانا هئي تو يهان سين. يهي اپنا سرشت نڪاڻا هئي. وشو ڪي اسي سرشت ڪوني سين هين سداڪال ڪا جيئدان ملنا هئي. اس بيحد ڪي ڪاريه دواران يه ائڊورٽائيز وشال روپ ۾ هوني هئي، جئسي ڌرتي ڪي اندر ڪوئي چڀي هوئي وا دڀي هوئي چيزين اچانڪ مل جاتي هئي تو خوشي خوشي سين سڀ طرف پرچار ڪرتي هئي. ائسي هين يه آڌياتمڪ خزانن ڪي پراپتي ڪا آستان جو اڀي گپت هئي، اسي ڪو انڀو ڪي نينر دواران ديك ائسي هين سمجهينگي جئسي گنوايا هوئا، ڪويا هوئا گپت خزاني ڪا آستان ڦر سين مل ڳيا هئي. ڌيري ڌيري سڀي من سين، مڪ سين يهي بول نڪلينگي ڪ ائسي ڪوني ۾ اتنا سرشت پراپتي ڪا آستان اسي ڪو تو خوب پرسڌ ڪرو. تو وچتر باپ، وچتر ليلا اؤر وچتر آستان، يهي ديك ديك هرشت هونگي. ونڊر فل بات هئي، ونڊر فل ڪاريه هئي يهي سڀي مڪ سين سُنتي رهينگي. ائسي سداڪال ڪي انڀوتي ڪراني ڪي ليئي ڪيا ڪيا تياريان ڪي هئي.

هال تو تيار ڪر رهي هئي، هال ڪي ساٿ چال پي نيك هئي؟ هال ڪي ساٿ چال پي ديڪينگي نان. تو هال اؤر چال دونو هين وشال اؤر بيحد هئي نان. جئسي مزدورون سين ليڪر بڙي بڙي انجنيئرس، دونو ڪي سهيوگ اؤر سنگنن سين هال ڪي سندر روپ ريڪا تيار هوئي هئي، اگر مزدور نه هوتي تو انجنيئر پي ڪيا ڪرتي. وي ڪاغذ پر پلٽن بناء سڪتي هئي، ليڪن پريڪٽيڪل سوروپ تو بنا مزدورون ڪي هو نهين سڪتا. تو جئسي اسٽول سهيوگ ڪي آڌار پر سرو ڪي انگلي لگني سين هال تيار هو ڳيا هئي. وئسي هال ڪي ساٿ ونڊر فل چال دڪاني ڪي ليئي ائسا وشيش سوروپ پرتڪيه روپ ۾ ڊڪائو. صرف ٻڌي ۾ سنڪلپ ڪيئا، يه نهين. ليڪن جئسي انجنيئر ڪي ٻڌي ڪي مدد اؤر مزدورون ڪي ڪرم ڪي مدد سين ڪاريه سمپن هوئا. اسي ريت من ڪي سرشت سنڪلپ ڪي ساٿ ساٿ هر ڪرم دواران پي وچتر چال ڪا انڀو هو. پرتڪيه سوروپ هر ڪرم دواران هين ڊڪائي ديتا هئي. تو ائسا چلني اؤر ڪرني ڪو سنڪلپ، واڻي هات وا پانو دواران سنگن روپ ۾ وچتر سوروپ سين دڪاني ڪا دري سنڪلپ ڪيئا هئي؟ ائسي چال ڪا نقشا تيار ڪيئا هئي؟ صرف تين هزار ڪي سپا نهين

ليڪن ٽين هزار ۾ سدا ترموري ڊڪائي دي. يهه سڀ برهما کي سمانِ ڪرم يوڳي، وشنو کي سمانِ پريهر اڙر شڪتي سين پالنا ڪرني والي، شنڪر کي سمانِ تپسوي وايومنڊل بناني والي هئ، اٽسا اٺيو هرايڪ دواران هو. اٽسا سِير ۾ سرو شڪتيون ڪا اِستاک جمع ڪيئا هئ؟ يهه پي پنڊار پريور ڪيئا هئ؟ يهه اِستاک چيڪ ڪيئا هئ؟ واسِي اٽسي بزي هو گئي هو جو چيڪ ڪرني کي فرصت هين نهين؟

شيو کي اونا شي سقلتا کي ليئي سِير کي ڪس وشيش پريورتن کي آهوتي ڊالينگي؟ اٽسا اپني آپ سين پلئن بنايا هئ؟ سڀ سين بزي تي بزي دين هئ. داتا کي بچي بن سرو ڪو سهيوگ دينا. بگري هوئي ڪاريه ڪو، بگري هوئي سنسڪارون ڪو، بگري هوئي موڊ ڪو شپ پاونا سين نيڪ ڪرني ۾ سدا سرو کي سهيوگي بننا، يهه هئ بزي تي بزي وشيش دين. اس نين يهه ڪها، يهه ڪيئا، يهه ديڪتي، سُنتي، سمجهتي هوئي پي اپني سهيوگ کي اِستاک دواران پريورتن ڪر دينا، جئسي ڪوئي خالي اِستان هوتا هئ تو آلرائونڊر شيواڌاري سميه پرمات جڳهه پر ديتي هئ. اٽسي اگر ڪسي پي دواران ڪوئي شڪتي کي ڪمي اٺيو پي هو تو اپني سهيوگ سين جڳهه پر دو، جس سين دوسري کي ڪمي ڪا پي انيه ڪوئي ڪو اٺيو نه هو. اِسڪو ڪها جاتا هئ، داتا کي بچي بن سميه پرمات اُسي سهيوگ کي دين دينا. يهه نهين سوچنا هئ، اس نين يهه ڪيئا، اٽسا ڪيئا، ليڪن ڪيا هونا چاهيئي وهه ڪرتي رهو. ڪوئي کي ڪمي نه ديڪنا، ليڪن آگي ٻڌتي رهنا. اچي تي اچا ڪيا هو سڪنا هئ، وهه پي صرف سوچنا نهين هئ ليڪن ڪرنا هئ. اِسڪو هين وچتر چال ڪا پرتڪيه سوروپ ڪها جائينگا. سدا اچي تي اچا هو رها هئ اڙر سدا اچي تي اچا ڪرتي رهنا هئ، اسي سمرت سنڪلپ ڪو ساڻ رکنا. صرف ورنن نهين ڪرنا ليڪن نوارڻ ڪرتي نونرمات کي ڪرتويه کي سقلتا ڪو پرتڪيه روپ ۾ ديڪتي اڙر ڊڪاتي رهنا. اٽسي تياري پي هو رهي هئ نان. ڪيونڪ سِي کي ڏميواري هوتي هوئي پي وشيش مڌوبن نواسيون کي ڏميواري هئ. ڊبل ڏميواري لي هئ نان. جئسي هال ڪا اڏگهاڻن ڪرايا تو چال ڪا پي اڏگهاڻن هو گيا هئ؟ وهه پي ريهسرل هوئي وا نهين. دونو ڪا ميل هو جائينگا تب هين سقلتا ڪا نغارا چارون اڙر تڪ پهونچينگا. جتنا اونچا اِستان هوتا هئ اُتني لائيت چارون اور زياده ڦهلتي هئ. يهه تو سڀ سين اونچا اِستان هئ تو يهان سين نڪلا هوئا آواز چارون اور تڪ پهونچي اُسکي ليئي لائيت مائيت هائوس بننا هئ. اچا.

سدا سِير ڪو هر گُڻ، هر شڪتي سمپن ساڪيات باپ سوروپ بن سرو ڪو ساڪياتڪار ڪراني والي، سدا وچتر اِستني ۾ اِستت هو ساڪار چتر دواران باپ ڪو پرتڪيه ڪرني والي، اونچي تي اونچي اِستني دواران اونچي تي اونچي اِستان ڪو، اونچي تي اونچي پراپتيون کي پنڊار ڪو پرتڪيه ڪرني والي، سرو کي من سين مل گيا، پاءِ ليئا ڪا گيت نڪلني کي سدا شپ پاونا، شپ ڪامنا رڪني والي، اٽسي سرو سريشت بيحد شيواڌاريون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اڙر نمستي.

مڌوبن نواسيون کي ساڻ:- وردان پومي پر رهنِي والون ڪو سدا سنتشت رهنِي ڪا

وردان ملا هونئا هئ نان. جو جتنا آڻي ڪو سرو پراپتيون سين سمين آڻيو ڪرينگي وه سدا سنتشت هونگي. اگر ذرا پي ڪمي ڪي محسوسا هونئي تو جهان ڪمي هئ وهان آسنتشتا هئ. تو سرو پراپتي هئ نان. سنڪلپ ڪي سڌي تو ڦر پي هو رهي هئ نان. ٿوري محنت ڪرني پرتي هئ ڪيونڪ آڻنا راجيه تو هئ نهين. جتني آڙون ڪي آڻي پرابلم آڻي هئ آڻنا يهان نهين. يهان پرابلم تو ڪيل هو گئي هئ ڦر پي سمي پر بهت سهيوگ ملتا رها هئ ڪيونڪ همت رکي هئ. جهان همت هئ وهان سهيوگ پراپت هو هين جاتا هئ. آڻي من ۾ ڪوئي هلچل نهين هوني چاهيئي. من سڌيو هلڪا رهنئي سين سرو ڪي پاس پي آپ ڪي ليئي هلڪاپن رهينگا. ٿورا بهت حساب ڪتاب تو هوتا هين هئ ليڪن اس حساب ڪتاب ڪو پي ائسي هين پار ڪرو جئسي ڪوئي بڙي بات نهين. چوڻي بات ڪو بڙا نهين ڪرو. چوڻا ڪرنا وا بڙا ڪرنا يهه آڻي ٻڌي ڪي اوپر هئ. آڻي بيحد ڪي شيوا ڪا سمي هئ تو ٻڌي پي بيحد ڪي رڪو. واتاورڻ شڪتيشالي بنانا هئ، يهه هرايڪ آتما سيم ڪو ذميوار سمجهي. جب ڪا ايڪ ڊو ڪي سڀاء سنسڪار ڪو جان گئي هو، تو ناليجفل ڪي ڪسي پي سڀاء سنسڪار سين ٽڪر نهين ڪا سڪتي. جئسي ڪسڪو پنا هئ ڪا يهان ڪڏا هئ وا پهاڙ هئ تو جانني والا ڪب ٽڪرائينگا نهين. ڪنارا ڪر لينگا. تو سيم ڪو سدا سيف رکنا هئ. جب ايڪ ٽڪر نهين ڪائينگا تو دوسرا سيم هين بچ جائينگا. ڪنارا ڪرو اڙقات آڻي ڪو سيف رڪو اوڙ وايومنڊل ڪو سيف رڪو. ڪام سين ڪنارا نهين ڪرنا هئ. آڻي سڀتي ڪي شڪتي سين دوسري ڪو پي سيف ڪرنا هئ يهه هئ ڪنارا ڪرنا. ائسي شڪتي تو آڻي هئ نان.

ساڪار روپ ۾ فالو ڪرني ڪي حساب سين سپڪو مڌوبن هين ڊڪائي ديتا هئ ڪيونڪ اونچا آستان هئ. مڌوبن والي تو سدا جهولي ۾ جهولتي رهتي. يهان تو سپ جهولي هئ. استول پراپتي پي بهت هئ تو سوڪيم پراپتي پي بهت هئ، سدا جهولي ۾ هونگي تو ڪب پوئين نهين هونگي. پراپتي ڪي جهولي سين اترتي هئ تو پوئين آڻي پي، دوسري ڪي پي ڊڪائي دينگي. جهولي ۾ بئنني سين ڌرني ڪو چورنا پرتا هئ. تو مڌوبن والي تو سرو پراپتي ڪي جهولي ۾ سدا جهولتي رهتي. صرف پراپتي ڪي آڌار پر جيون نه هو. پراپتي آپڪي آڻي پل آوي ليڪن آپ پراپتي ڪو سويڪار نهين ڪر لو. اگر اڇا رڪي تو سرو پراپتي هوتي پي ڪمي محسوس هونگي، سدا آڻي ڪو خالي سمجهينگي تو ائسا پاڻيه هئ جو بنا محنت ڪي پراپتي سيم آڻي هئ. تو اس پاڻيه ڪو سدا سمرتي ۾ رڪو. جتنا سيم نشڪام بنينگي آڻنا پراپتي آپڪي آڻي سته هين آڻينگي. اڇا.

شيواداريون سين:- شيواداري ڪا آرٽ هين هئ ڀرتڪيه ڦل ڪاني والي. شيوا ڪي اوڙ خوشي ڪي آڻوتي ڪي تو يهه ڀرتڪيه ڦل ڪايا نان. شيواداري بننا، يهه تو بڙي تي بڙي پاڻي ڪي نشاني هئ. جنم جنم ڪي ليئي آڻي ڪو راجيه اڌڪاري بنني ڪا سهج سادن هئ. اس ليئي شيوا ڪرنا اڙقات پاڻيه ڪا ستارا چمڪنا. تو ائسي سمجهتي هونئي شيوا ڪر رهي هو نان! شيوا لگتي هئ يا پراپتي لگتي هئ؟ نام شيوا هئ ليڪن يهه شيوا ڪرنا نهين هئ.

ملنا هئ. ڪتنا ملنا هئ؟ ڪرتي ڪچ ڀي نهين هو اؤر ملنا سڀ ڪچ هئ. ڪرني ۾ سڀ سُڪ ڪي ساڌن ملتي هئ. ڪوئي مُشڪل نهين ڪرنا پرتا هئ، ڪتنا ڀي هارڊ ورڪ هو ليڪن سئلويشن ڀي ساڻ ساڻ ملتي هئ تو وه هارڊ ورڪ نهين لڳتا، ڪيل لڳتا هئ. اِس ليئي شيواڌاري بننا آرٿاٽ پراپٽيون ڪي مالڪ بننا. ساري دن ۾ ڪتني پراپٽي ڪرتي هو؟ ايڪ ايڪ دن ڪي، ايڪ ايڪ گھنٽي ڪي پراپٽي ڪا اَگر حساب لڳائو تو ڪتنا اَنگنت هئ، اِس ليئي شيواڌاري بننا پاڳيه ڪي نشاني هئ. شيوا ڪا چانس ملا آرٿاٽ پراپٽيون ڪي پندار پريور هو گئي. اِسٿول پراپٽي ڀي هئ اؤر سوڪير ڀي. ڪهين ڀي ڪوئي شيوا ڪرو تو اِسٿول ساڌن اِتني نهين ملتي جتني مڌوبن ۾ ملتي هئ. يهان شيوا ڪي ساڻ ساڻ پھلي تو اِپني آتما ڪي، شرير ڪي پالنا، ڊبل هوتي هئ. تو شيوا ڪرتي خوشي هوتي هئ يا ٿڪاوت هوتي هئ؟ شيوا ڪرتي سڌيو يه چيڪ ڪرو ڪ ڊبل شيوا ڪر رها هون! منسا دواران وايومنڊل سريشت بناني ڪي اؤر ڪرم دواران اِسٿول شيوا. تو ايڪ شيوا نهين ڪرني هئ. ليڪن ايڪ هين سميه پر ڊبل شيواڌاري بن ڪرڪي اِپنا ڊبل ڪمائي ڪا چانس لينا هئ.

سڀي سننشت هو؟ سڀي اِپني اِپني ڪاريه ۾ اچي طرح سين نروگھن هو؟ ڪوئي ڀي ڪاريه ۾ ڪوئي ڪِتڪت تو نهين هئ؟ ڪي اِپس ۾ ڪِتڪت تو نهين ڪرتي هو؟ ڪي تيرا ميرا، مئن نين ڪيئا تر نين ڪيئا، يه پاونا تو نهين آتي هئ؟ ڪيونڪ اَگر ڪيئا اؤر يه سنڪلپ ۾ ڀي آيا ڪ مئن نين ڪيئا، تو جو ڀي ڪيئا وه سارا ختم هو گيا. ميراپن آنا معنيٰ ساري ڪيئي هئي ڪاريه پر پاڻي ڊال دينا. اُتسي تو نهين ڪرتي هو؟ شيواڌاري آرٿاٽ ڪراونهار باپ نمت بناء ڪراءِ رهي هئ. ڪراونهار ڪو نهين پوئين. جهان مئن پن آيا وهان مايا ڀي آئي. نمت هون، نرماڻ هون تو مايا آ نهين سڪتي. سنڪلپ يا سوپن ۾ ڀي مايا آتي هئ تو سڌ هوتا هئ ڪ ڪهان مئن پن ڪا دروازا ڪلا هئ. مئن پن ڪا دروازا بند رهي تو ڪي ڀي مايا آ نهين سڪتي. اچا.

وردان - اِپني هلڪي پن ڪي اِسٿي دواران هر ڪاريه ڪو لائيت بناني والي

باپ سمان نياري پياري پو

من ٻڌي اؤر سنسڪار آتما ڪي يه جو سوڪير شڪتيان هئ، تينون ۾ لائيت اَنِيو ڪرنا، يهي باپ سمان نياري پياري بننا هئ، ڪيونڪ سميه پرماڻ ٻاهر ڪي تموپرڌان واناورڻ ڪي ڪارڻ منش آتمائون ڪي ورتيون ۾ پارڀ پن هونگا. ليڪن آپ بچون پر اُس تموپرڌان واناورڻ ڪا پرياءُ نه پري. آپڪي سنڪلپ، ڪرم، سنهڻڌ لائيت هوتي جائي تو آپڪي لائيت نيس ڪي ڪارڻ سارا ڪاريه لائيت چلتا رهينگا. ڪاروبار ڪا پرياءُ آپ پر نهين پرينگا، يهي اِسٿي باپ سمان اِسٿي هئ.

سلوگن - اِسي اَلوڪڪ نشي ۾ رهو ”واه ري مئن“ تو من اؤر تن سين

نچرل ڊانس هوتي رهينگي.